

Til B.T. den 15. juni 2000 udtaler landsdommer Niels Johan Petersen: »Jeg forstår ikke, vi er blevet så blødsodne over for voldtægt. For det er simpelthen noget af det værste, der kan overgå en kvinde, at få sin frihed krænket på den måde... Når Folketinget overvejer samfundstjeneste for vold, så er den gal. Her står jeg af. Man kan godt få indtryk af, at Folketinget er til fals for hvad som helst, bare de kan undgå at bygge nye fængsler.«

Forslagsstillerne har også bemærket, at justitsminister Frank Jensen i TV-Avisen den 4. september 2000 gav udtryk for, at strafniveauet er for lavt. Justitsministeren har dog senest til Ritzaus Bureau og i Folketingets spørgetime den 16. januar 2001 tilkendegivet, at regeringen ikke vil fremsætte forslag til ændring af straffelovens regler i denne folketingssamling. Til TV-Avisen den 15. januar 2001 udtaler justitsministeren endvidere, at man må tage hensyn til skatteborgerne.

Forslagsstillerne lægger skarp afstand til justitsministerens økonomiske betragtninger. Strafniveauet må aldrig begrundes økonomisk. Det er helt uacceptabelt, at regeringen sætter økonomien over hensynet til voldtægtslovene.

I takt med, at samkvemsformen mellem kønnene ændres, og man omgås friere end tidligere, føles krænkelsen også mere indgribende. Kvinden har på en lang række områder opnået ligestilling. En række voldtægtssager forøvet af flere gerningsmænd (de i dagspressen benævnte massevoldtægtssager) har vist, at der er en gruppe unge mænd, der lader hånt om kvindens frihed og værdighed. Uanset at voldtægt altid må betragtes som en af de mest afskyelige forbrydelser, der kendes, fordi den er udtryk for misbrug af magt og indgreb i offerets mest intime privatsfære, så er de sidste års eksempler på, at en gruppe unge i flok forøver voldtægt, dog det mest modbydelige.

Visse sager inden for denne gruppe har af forskellige grunde medført straffe på under et år. Forslagsstillerne ønsker at tilkendegive, at straffen for voldtægt normalt bør udmåles med en straf på ikke under et år, og at det bør være en særlig skærpene omstændighed, at gerningsmændene har udnyttet den overmagt, der ligger i, at de er flere sammen om forbrydelsen, hvad enten forbrydelsen er begået efter forud indgået aftale eller blot har udviklet sig i situationen. Forslagsstillerne finder under alle omstændigheder, at et sådant magtmisbrug fra gerningsmændenes side bør afspejles klart i de konkret udmålte straffe.

Forslagsstillerne har stærkt overvejet at indsætte en minimumsstraf i straffeloven for voldtægt på et års fængsel, men er alene vejet tilbage herfor for at undgå

usaglige frifindelser eller henførelse under mildere straffelovsbestemmelser end § 216.

Forslagsstillerne har tillige overvejet at indsætte en bestemmelse om uagtsom voldtægt, men er vejet tilbage herfor, fordi det ikke kan afvises, at en sådan bestemmelse, skønt den ville udvide det strafbare område, på den anden side ville medføre, at færre bliver dømt for forsætlig voldtægt.

4. Menneskesmugling

Menneskesmugling udgør et stigende problem. Med en udlændingelov, der sikrer enhver, der er kommet ind i landet, ophold i Danmark, så længe asylsagen behandles, inviteres der til misbrug af asylsystemet. Sociale flygtninge og personer, der alene har til formål at drive kriminel virksomhed i Danmark, har en interesse i at komme ind i Danmark uden om grænsekontrollen og henvende sig direkte i Sandholmlejren for derved at sløre, fra hvilket land de kommer, og sløre rejseruten. Dette misbrug af asylsystemet sker ofte med bistand fra menneskesmuglere, der i højere grad i de senere år driver en velorganiseret forretning.

Eksempler fra udlandet viser, at sådanne menneskesmuglerforretninger kan få de forfærdeligste konsekvenser for de asylsøgere, der lader sig smugle. Et større antal mennesker i udlandet er omkommet under en sådan smugling.

Forslagsstillerne finder, at straffeloven i Danmark slet ikke har taget højde for sådanne organiserede menneskesmuglinger, hvor asylsøgerne udsættes for fare for deres liv.

Forslagsstillerne foreslår på den baggrund, at strafferammerne både for menneskesmugling, uagtsomt manddrab og overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, forøges markant.

Desuden viser den seneste retspraksis, at allerede menneskesmuglingerne, hvor der ikke har været fare for asylsøgenes liv, har medført straffe efter straffelovens § 125 a, der stærkt nærmer sig loftet på 4 år.

Endelig finder forslagsstillerne, at spirituskørsel i forbindelse med uagtsomt manddrab samt anden hensynsløs kørsel uden spiritus bør straffes hårdere. Også af denne grund foreslås en forhøjelse af strafferammerne for uagtsomt manddrab.

5. Nævningesager

Forslagsstillerne ønsker ikke, at flere straffesager skal afgøres ved nævningesager, end det er tilfældet i dag. Som konsekvens af de foreslåede højere strafferammer og de dermed forventede afledte forhøjelser af den straf, anklagemyndigheden nedlægger påstand